

REALITATEA
ILUSTRATĂ
SUPPLEMENT

Nr. 898 — Anul XVII
8 Iunie - 22 Iunie 1944

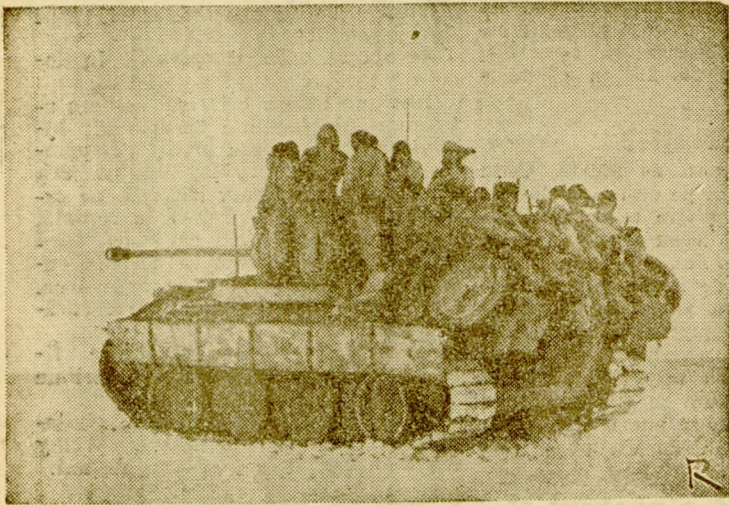
INVAZIA EUROPEI

**PLANURILE
DE ATAC ALE
ALIAȚILOR**

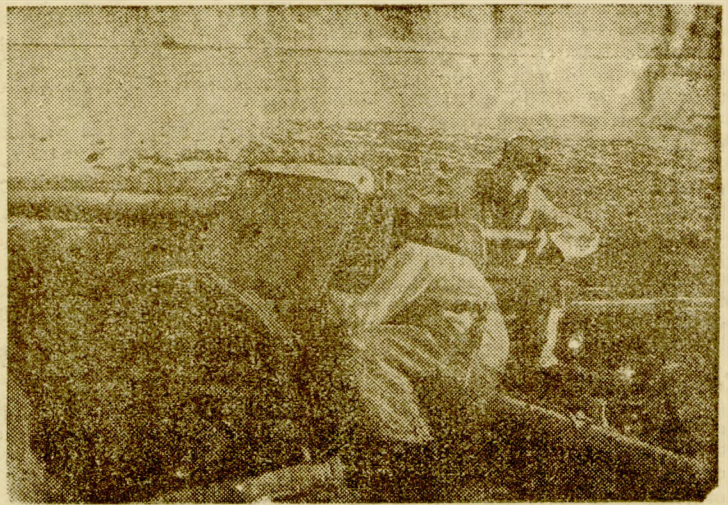
**CÂND ȘI
UNDE SE
VA PRODUCE**

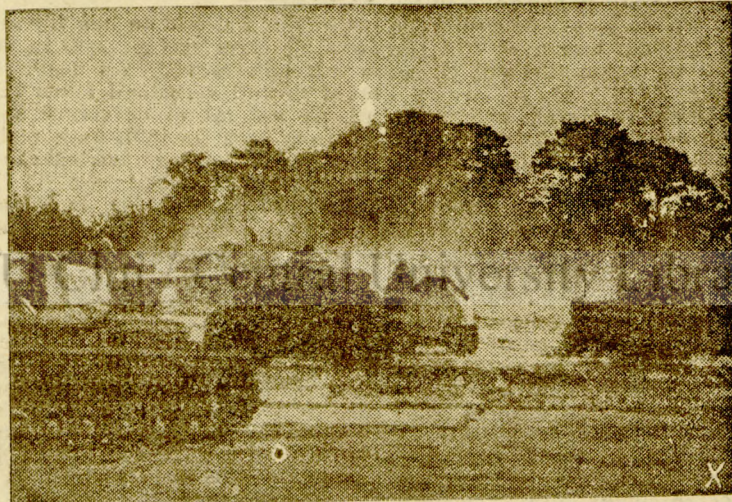
Un interesant reportaj de actualitate (vezi pag. 4—5)

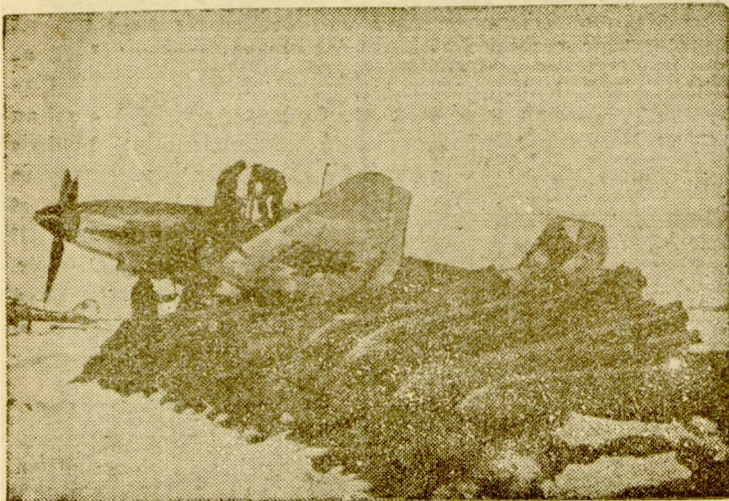
Un tanc „Tigru”, cu echipagiul său, pornește în misiune

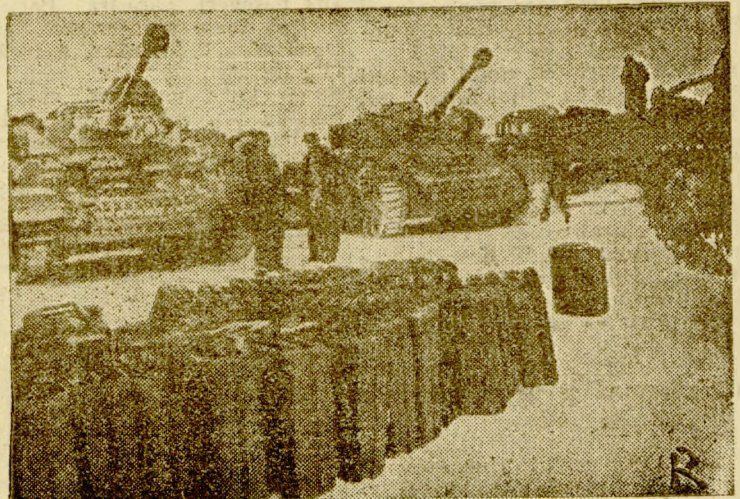
O poziție înaintată pe frontul Italian

Tancuri la atac

Aprovizionarea cu muniții a unui avion, înainte de decolare

Pe un teren de aprovizionare a tancurilor cu muniție

GINGIS - HAN, SPAIMA EUROPEI ȘI UNIFICATORUL NOMAZILOR DIN ASIA

UN FOARTE PALPITANT REPORTAJ ISTORIC, AMUZANT ȘI INSTRUCTIV DE ACELAȘ TIMP

CURIOZITĂȚI

Un filolog englez trăiește într-o pivniță

Bernard Shaw... un perfect vegetarian

Acum vreo zece ani, când Bernard Shaw era grav bolnav, medicii, temându-se de o slăbire a organismului, îl sfătuiră să mănânce carne, dacă nu vroia să-și riște viața.

Shaw, care după cum se știe, iubește publicitatea, declară unui ziar englez:

— „Am o situație foarte complicată. Voiu trăi dacă voiu mânca carne. Dar mai bine moartea, decât canibalismul. Vreau ca sicriul meu să nu fie urmat de trăsuri goale și nici de oameni care să plângă, ci de un cortegiu de boi, de oi, de găini și de găște, precum și de un aquarium cu pești vii, care să-și manifeste dragostea față de un om, care a preferat moartea, sacrilegiului de a mânca ființe vii. Dela „Corabia lui Noe” acesta va fi cel mai impunător cortegiu pe care lumea l-a văzut vreodată.

Cu toate acestea ultima „dorință” a lui Shaw nu s'a realizat. Cu tot refuzul său de a mânca carne, vestitul scriitor irlandez nu a murit.

„Economie” scoțiană

Greutatea de a găsi bonuri pentru textile în scopul de a confecționa costumele jucătorilor de rugby a slăbit mai multe cluburi scoțiene să facă apel la „binefăcătorii” lor.

Cu prilejul unui match, „Glasgow Rangers” adresă celor 30.000 de spectatori următorul apel:

„Dați-ne bonuri de textile pentru echiparea jucătorilor noștri”.

Nici de data aceasta, Scoțienii nu și-au desmintit reputația lor de a fi cam... „economi”.

După match s'a făcut bilanțul colectei. Cel 30.000 de spectatori au dat la un loc... un singur bon.

Când știrea aceasta sosl la Londra zărele scriseră că în acea zi un londonez, în trecere prin Glasgow asistase la match. Desigur, bonul nu putea fi decât al lui...

Ciudată origină a cuvântului „snob”

Vași întrebat desigur de multe ori care este origina cuvântului snob, atât de răspândit în toată lumea.

În secolul al XVIII-lea, Universitatea din Cambridge luă hotărârea să primească în rândurile ei pe câțiva copii din popor, ceea ce era un lucru foarte curios, deoarece până atunci Universitatea nu primise decât nobili.

Odată cu înscrierea, noul studențiu trebuiau să scrie în colțul buletinului loc cuvintele latinești „sine nobilitate”, care cu timpul fură scurtate în „sine nob.”, apoi în „snob”.

Dacă acest cuvânt care la nobleță însemna „fără nobleță” a luat astăzi un înțeles peiorativ, aceasta se datorește faptului că noul înscriși se mândreau de faptul că fuseseră admisi priate nobili, deși aceștia nu-i socoteau decât ca pe niște „rude sărace”...

Un tipograf a vrut să se sinucidă

F. S. era tipograf într'un oraș elvețian. Se logodise de curând. Fu însă tare desnădăjduit când primi scrisoarea de ruptură din partea logodnicei sale.

Dar el nici nu se impușcă, nici nu se înecă și nici nu se spânzură. Mai simplu; din litere de plumb, înalte de doi centimetri compuse pronumele iubitel și le înghii.

Fu tare bolnav și trebui operat. Logodnica, impresionată, veni să-l vadă.

— Din fericire, îi spuse medicul vă numiți Lili. Dar ce s'ar fi făcut bietul om dacă v'ați fi numit Magdalena sau Ecaterina?.. Desigur că ar fi murit!

O farsă veche

Desigur că farsele au fost inventate de foarte multe mii de ani. Iată dovada:

Pe un papyrus, datând din anul 3200 înainte de Christos și aparținând dinastiei a șasea egipteană, papyrus care este păstrat cu multă grijă la Berlin, s'a găsit scris următorul document:

„Un scrib care lucra în templul lui Toth, avea drept vecini, în camerele alăturate a pietrar și un dulgher.

Aceștia făceau atât sgomot cu lucrul lor ziua și o parte din noapte, încât sârmanul scrib fu scos din minți. Nemaiputând răbda luă o hotărâre gravă.

Oferi fiecărui vecin al său o sumă însemnată de bani, pentru a se muta. Cei doi lucrători primiră cu plăcere oferta lui.

Pietrarul se mută în camera dulgherului, iar dulgherul în cea a pietrarului.

Cu toate că e veche de cinci mii de ani, povestea și-a păstrat farmecul ei!

Primul serviciu poștal aerian

Știați că fabricarea primului balon poștal se datorește desenatorului satiric Nadar?

Pe vremea ceea, ziaristul Tournachon, sau Nadar, cum semna el om influent, prieten cu cei mai de seamă artiști, literați și oameni politici ai epocii era pasionat de problema cuceririi spațiului aerian și vroia să construiască un balon dirijabil cu a-buri.

Când Parisul fu blocat, în Septembrie 1870, Nadar întrebuiță baloanele pentru a lega Capitala cu restul Franței. Punându-se el însuși în fruntea unei companii de aerostați, dădu prima plecare la 23 Septembrie.

Încercarea fu încununată de succes și Parizienii fură entuziasmați de procedeul acesta modern, care-i puneia în legătură cu lumea.

Ateliere publice fură create pentru fabricarea baloanelor. Nadar și prietenii lui instrulau grabnic piloții voluntari. Serviciul devenise în limita posibilităților, foarte regulat.

Din nenorocire el rămase în sens unic, căci niciunul din baloanele plecate din provincie nu au putut ateriza în inima Parisului.

72 de aparate, transportând 11 tone de scrisori și pachete poștale și 102 pasageri, părăsiră Parisul. Aproape toate ajunseră la destinație. Două căzură în mare, 6 fură doborâte de asediator, iar unul singur, după 1410 kilometri de zbor se prăbuși în Norvegia. Datorită baloanelor lui Nadar, Gambetta se putu duce la Tours, sediul guvernului provizoriu.

Cum ne apărăm de scarlatină

Perspectiva de a ne feri, printr'o metodă simplă, de molipsire în cazurile când suntem în antrajul unui bolnav de scarlatină, merită cea mai mare atenție. După experiențe de mai mulți ani a reușit o astfel de profilaxie printr'un amestec polivalent de bacteriofagi, numit Entherofagos, medicament pe care cel primejdului îl iau în primele trei zile după ce a fost constată scarlatină, apoi în a 10-a și 11-a zi. Acest medicament produce stagnări ale streptococilor. Eficacitatea sa a fost experimentată și dovedită în căminele de copii.

Ce fumau Celții?

La sfârșitul epocii de ghiață, Celții se foloseau de pipe pe cari le aprindeau cu ajutorul unei pietre ce o frecau de oțel. Aceste pipe erau făcute din lut ars sau metal, având aproape aceleași forme ou pipele de lut ce erau folosite până acum câțiva ani. Chiar și capacul de la vârful pipei exista la pipele Celților de pe acele vremuri. Care va fi fost însă buruiana ce o fumau Celții, întrucât după cum se știe tutunul a fost adus în Europa numai după descoperirea Americii, nu s'a putut afla până în prezent.

Un pact între rechini și crocodili

Chi Mandiri este un mic fluviu din Java, ale cărui ape se varsă în mare, la extremitatea vestică a insulei. Mai mulți savanți cercetând fauna regiunii, au fost mirați de ceace se petrecea la gura fluviului unde rechini și crocodili păreau într'adevăr că încheiaseră un pact.

Savanții s'au convins de existența unui fel de convenții între cele două neamuri de animale, înțelegere care era respectată cu sîrletețe. Au văzut deasemeni cum erau pedepsiți... delivienți.

Râul propriu zis și bancurile lui de nisip erau domeniul necontestat al crocodililor. Animalele și oamenii care se aventurează pe acolo sunt pradă acestor înfricoșătoare saurien... aceasta până la o oarecare limită care separa domeniul lor de cel al rechinelor. Frontiera după câte s'a observat nu era depășită nici de unii nici de alții.

Totuși într'o zi, un crocodil, dus de curent, trecu granița. El fu urmărit și atacat de unul din semeni săi: câteva minute mai târziu temerarul crocodil fu înconjurat de rechini și sfâșiat.

Faptul contrariu a fost deasemeni observat. Un rechin prea lacom, care intrusese în zona rezervată crocodililor, fu rănit de moarte, dus pe un banc de nisip și înghițit.

DOAMNĂ

MARIANA

ESTE REVISTA CARE IMPLINEȘTE TOATE DORINȚELE D-VOASTRĂ DE

FRUMUSEȚE, MODĂ, GOSPODĂRIE ȘI LITERATURĂ

MARIANA

28 PAGINI 88 LEI

Cereti la fiecare 1 și 15 ale fiecărui luni la toți chioșcarii și depozitarii de ziare

Acum câteva săptămâni, într'un mic orașel englez, a fost dărâmată o casă. Faptul nu ar prezenta nici o însemnătate dacă... nu ar fi cele ce urmează:

Pivnița, tare bolnă, fusese transformată în locuință. S'au găsit acolo multe documente interesante asupra vieții unui original, care reușise să trăiască, departe de lume, singur, acolo.

Într'o zi, Henri Welby avusese o discuție violentă cu fratele său. Acesta încercă să-iucidă, dar nu reuși. Welby fu atât de impresionat de această tentativă de crimă a fratelui său, încât se hotărî să trăiască departe de societate, să nu mai aibă nici o legătură cu ea, ba chiar să nu mai vadă niciun om până la sfârșitul zilelor sale.

Atunci transformă pivnița în locuință.

Într'una dintre cele trei camere ale noului sale locuințe își instală o bibliotecă. Își petrecea tot timpul printre cărțile sale. Henry Welby era servit de o servitoare bătrână, pe care dealtfel nu a văzut-o niciodată, deoarece atunci când ea venea să-i facă curățenie, trecea în cealaltă cameră. Tot ea îi aducea și mâncarea. Mesele lui erau dealtfel foarte săracioase.

Welby se ocupa cu cercetările filologice. Scrise numeroase lucrări de specialitate.

Ducând o existență atât de ciudată și un traiu atât de aspru, Welby muri de tânăr: la patruzeci de ani.

Englezii mănâncă ouă de pinguini

De curând au plecat din Africa de Sud spre Anglia vapoare întregi încărcate cu ouă de pinguini.

Cu cinci ani în urmă Marea Britanie încercase odată acest fel de import, dar atunci ei nu avu nici cea mai mică reușită.

Dar astăzi situația alimentară a Angliei s'a schimbat, și ouăle acestea sunt așteptate cu nerăbdare. Un prospect răspândit în public, arată consumatorilor cele douăzeci și cinci de feluri, în care se poate pregăti ouăle de pinguin, al căror gust se asemănă cu cel al ouălor proaspete de găină. Apoi ele mai au avantajul că sunt de șase ori mai mari decât acestea din urmă.

Cel mai simplu de a prepara ouăle de pinguin este următorul: se lasă oul să fiarbă 20—25 de minute, până ce tot albușul s'a coagulat. Se curăță, se taie în jumătate și se servește cu unt, sare și piper.

Și vulpile pot turba

La Ierwen în Estonia s'a constatat un caz de turbare care arată că atât vulpile cât și veveriții pot să turbare. S'au făcut cercetări cari au dovedit că turbarea nu se produce numai la câini, ci și la carnivore sălbatice, de pildă la lupi verzui și indeosebi la vulpi, boala putând fi transmisă și prin aceste animale. Animalele sălbatice turbate își pierd timiditatea și pătrund în gospodării atacând animalele domestice și chiar pe oameni.

O redacție ciudată

Nu de mult exista în Norvegia, un ziar săptămânal desit de ciudat, dar care s'a bucurat întotdeauna de mare succes, căci el nu publica decât informațiuni astrologice, care nu aveau însă nici o legătură nici cu politica, nici cu războiul. Laoru, care desigur îl economisea male neînțelegeri cu ceaură...

Dar „Nu” — acesta era titlul ziarului — avea o altă originalitate: el fusese întemeiat în 1201 de către Knut Malhus, care rămăsese întotdeauna singurul director, redactor, desenator și... vânzător.

Knut Malhus a murit de curând în vârstă de 94 de ani, iar ziarul său a dispărut împreună cu el.

PENTRU DVS. DOAMNĂ!

PENTRU FRUMUSEȚEA DVS.

Întâlnești adesea femei care la analiză numai frumoase nu se pot numi și care totuși sunt fermecătoare. Ele au ceace francezul numește „péclat”, adică un amestec de vitalitate și o bună doză de personalitate și puținică originalitate picantă. O femeie astfel înzestrată nu va trece niciodată neobservată. În viața mondenă ea va fi mereu invitată căci va aduce pretutindeni însuflețire; în viața intimă soțul se va plăcea de

un ten de copil și o privire de adolescență.

Vă spălați desigur. Vă spălați exterior. Dar v'ați gândit vreodată să vă spălați și pe dinăuntru? Dacă v'ar spune un medic ce rămâne acumulat în intestinul și ficatul dvs., v'ați îngrozi; puteți

Faceți aceste zece minute de gimnastică pe muzică dacă aveți un patefon și priviți-vă apoi în oglindă: nu-i așa că fața dvs. a luat o expresie linerească, iradiând de viață și de bucurie de a trăi?

Ați văzut desigur în revistele medicale și în cele de frumusețe cum trebuie făcute exercițiile de profundă respirație. Dar ceace nu știți este că există un exercițiu admirabil pentru frumusețea obrazului, pentru evitarea și ștergerea ridurilor și iluminarea tenului.

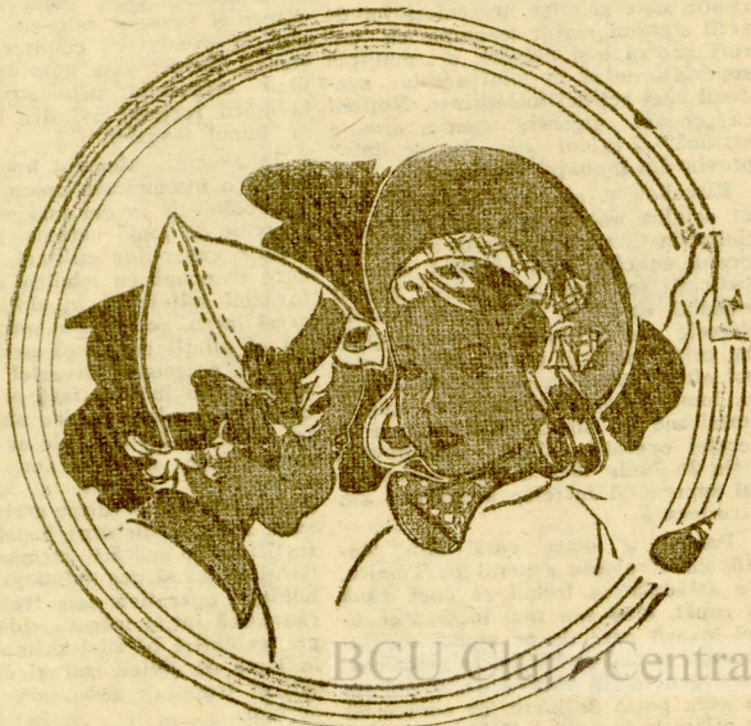
Vă lăsați în genunchi și vă plecați înainte căutând a pune fruntea pe podea cât mai aproape pe genunchi, evacuând aerul din plămâni cât mai complet cu putință. Vă ridicați apoi repede dar fără a respira. Cu toate că această mișcare, dilatănd pieptul reclamă în chip firesc o inhalatie. Se lasă capul pe spate, și numai atunci se lasă aerul să intre în plămâni pe nări, dar fără precipitare. Faceți o pauză și apoi vă plecați din nou exalând aerul. Acest exercițiu nu trebuie să se repete mai mult de trei sau patru ori. El se execută apoi invers, adică păsărând aerul în plămâni atunci când vă plecați înainte. Rămâneți astfel câteva minute cu capul cât mai aproape pe genunchi. Obrazul primește un oarecare aflux de sânge. Când începeți a simți că nu mai puteți suporta, lăsați aerul să iasă încet din plămâni, pe nări, păsărând aceeași poziție, apoi vă ridicați aspirând aerul, de data aceasta în

mod normal. Acest exercițiu care are de rezultat o turburare trecătoare în circulația sângelui, exercită o puternică acțiune asupra mușchilor feței, pe care-i menține supli și fermi iar practica sa prelungită șterge ridurile, dând o mare prospețime tenului. În afară de aceasta, fortifică considerabil mușchii taliei, spinării, ai pântecului și combale o îngrășare excesivă conservând sveltetea corpului.

Însfârșit aveți grija a vă fricționa zilnic după baie întreg corpul cu o perle foarte tare. Din când și ușor, pentru a ajuta la eliminarea în când periați și obrazul pe uscat rea pieilor moarte.

ZEAMĂ DE MORCOVI: Un pahar cu zeamă de morcovi luat dimineața în locul cafelei negre este un minunat mijloc de a vă curăți sângele și deci de a avea un ten frumos. Păstrați din această zeamă cam la o linguriță și întindeți-o pe obraz. Lăsați să stea astfel vreo 20 de minute. Zeama de morcovi conține carotina care s'ă la baza celor mai bune produse de frumusețe.

Dacă vă sculați dimineața cu fața cenușie, ochii umflați aerul obosit mullați un prosop în apă fierbinte, stoarceți-l bine și aplicați-l pe față, cuprinzând toată gâtul și urechile. Imediat după aceea loționați obrazul cu o apă ușor astringentă. Acest procedeu obicinuț de chinezoaice, care au o piele foarte frumoasă, face să iasă din porii toată impuritățile să dispară urmele somnului precum și acelea ale oboselei.

moarte în lipsa ei; la birou, va fi funcționara căreia te adresezi întotdeauna cu plăcere, canarada preferată.

Cu puțină voință, oricare dintre dvs. poate realiza aceasta.

Frumusețea este în primul rând sănătate; baza este un bun echilibru dar nu trebuie să vă mulțumiți a fi sănătoase pur și simplu; aveți nevoie de o sănătate triumfătoare.

Pentru aceasta, tractul nostru intestinal, și ficatul, trebuie să-și facă la maximum datoria, trebuie să eliminăm zi de zi toxinele ce se acumulează în organism. Numai astfel veți fi întotdeauna bine dispuse entuziasme, numai astfel veți avea

elimina aceste reziduri dacă vă luați obiceiul să beți în fiecare seară înainte de culcare o ceașcă cu apă pe care ați fiert-o și ați lăsat-o să stea câteva minute deoparte. Nu există nimic mai bun pentru sănătatea și frumusețea dvs.

Respirația și cultura fizică. Respirațiile profunde, care curăță plămâni, purifică sângele și îmbunătățesc deci circulația, sunt tot atât de necesare strălucirii și frumuseții dvs., ca și îngrijirile externe ale celor mai bune institule.

Cinci minute dimineața și seara urmate de zece minute de cultură fizică prin care veți elimina toxinele de articulații și tesuturi.

SĂNĂTATE ȘI FRUMUSEȚE

Lucruri ce nu trebuie uitate!

Mai înainte de a vă decide să îmbrăcați un pantalon de ski sau de plajă, luați măsura șoldurilor; și dacă aceasta este superioară circumferinței pieptului, faceți imediat exerciții apropiate sau masajii pentru a îndepărta surplusul.

Primul lucru ce trebuie să faceți pentru a vă conserva pielea supli și mușchii fermi, este să provocați dimineața și seara, câteva minute de intensă activitate a circulației sângelui, care să vă dea o senzație de căldură: masajii, perleri, etc. Căci odată cu animale riduri s'au instalat e greu să le mai facem să dispară.

Pungile de sub ochi compromit în întregime frumusețea unui obraz. Și pentru a le evita trebuie în primul rând să nu plângeți.

Dacă în unele ocazii nu vă puteți împiedeca de a o face spălați-vă ochii cu apă de roze, călduță și veți limita stricăciunile. Cât despre temele nervoase, hiper-eruptive, pentru a evita să aibe partea de jos a

ochilor înroșită ele vor trebui în primul rând să-și îngrijească nervii și se vor simți foarte bine dacă vor lua seara după cină o infuzie de valeriană cu pasiflora. Local să ungă pleoapele cu o bună cremă nutritivă, planotând ușor cu degetele sub ochi. O picătură de ceal negru acționează uneori ca tonic... extern, bineînțeles.

Dacă aveți nasul roșu atunci când vă întoarceți dintr'o plimbare, spălați-l cu puțin apă caldă la care ați adăugat tinctură de benzoze sau faceți un decoct foarte concentrat de pătrunjel pe care-l veți amesteca cu cold-cream și întindeți pe nas. Dacă lucește, e semn de piele grasă — chiar atunci când restul feței e uscată — spălați-l cu apă căldicică la care ați adăugat o linguriță plină de bicarbonat de sodiu. Plin de puncte negre, trebuie loționat cu acel amestec de eter și alcool cunoscut mai bine sub numele de nicăturile lui Hoffman.

Și înfârșit nu uitați că cel mai eficient secret de frumusețe este: să mâncați puțin, să dormiți opt ore și să nu vă temeți de mișcare.

INVAZIA...

Așteptările bogate în încordări caracteristice fazei intermediare între marile hățării încă nu s'au scurs pe frontul răsăritean. În ambele aberse se află în pregătire gigantice mase de trupe și material pentru a întreprinde din nou lupta după pauza de mai multe săptămâni. Toate simptomele reliefează faptul că pregătirile rusești pentru marea ofensivă a verii sunt recent încheiate. Condițiile de ansamblu frontului și mai ales în zona frontului sudic sunt cât se poate de favorabile pentru execuția marilor operațiuni, astfel, încât se poate conta zilnic pe declanșarea marelui ofensive rusești după părăsirea forurilor militare germane. Dacă până acum Rușii n'au început ofensiva, aceasta trebuie raportată faptului că conducerea militară a aliaților se străduiește să realizeze o coordonare exactă în timp a operațiilor planuite în Est, Vest și Sud pentru a le da forma unui atac general unitar din punct de vedere strategic împotriva Germaniei și a aliaților săi europeni. La Berlin se emite și concepția că Stalin își intensifică intenționat marea ofensivă rusească pentru a exercita o presiune efectivă asupra aliaților săi vestici pentru crearea celui de al doilea front și pentru a-și asigura simultaneitatea ofensivei rusești cu invazia în Vest.

În afară de chestiunea momentului, concepțiile strategice și obiectivele spațiale propuse de statul major rusec sunt importante de subliniat. Reconoșterile importante aeriene efectuate în faza intermediară a mijloacilor comandamentului suprem german au născut impresii și date asupra preparativelor inamicului. Concentrarea unui material imens de război, constituirea de baze de plecare a unor puternice unități și dispunerea în teren a rezervelor, elemente care au fost înregistrate de observațiile aeriene germane, au oferit însemnate puncte de contact, în ce privește intențiile ofensive ale inamicului. Și planurile campaniilor de până acum ale Rușilor și evoluția lor logică în strategie, fac să se tragă concluzii asupra planurilor inamicului. La Berlin se dă ca sigur faptul că Rusia Sovietică va face cele mai mari eforturi din câte a făcut până acum pentru a obține decizia finală militară. Adversarii își va pune totul în joc pentru a realiza ceea ce a putut până acum realiza și anume străpungerea frontului german în mai multe sectoare coordonate strategic, pentru a nimici astfel forțele de rezistență germane și pentru a câștiga libertatea de acțiune și mișcările operative pătrunzând adânc în Hinterlandul armatelor aliate.

Examinând judicios elementele strategice și factorul „spațiu” ale actualului front sunt următoarele:

1. Pătrunderea în România pentru a cuceri în primul rând regiunea petroliferă, fie prin câștigarea spațiului Galațiilor, poarta deschisă dintre delta Dunării și Carpați, fie chiar prin trecătorile Carpaților meridionali. Ultimele lupte grele de pe Nistrul inferior între răsăritele Moldavia și Prut trebuie considerate preludul acțiunilor principale planuite aici prin care conducerea sovietică a intenționat să-și

Care sunt planurile de atac ale aliaților și ce țeluri de atac va avea ofensiva bolșevică

împingă până aproape de delta Dunării bazele sale de atac.

2. Fortărea trecătorilor Carpaților nordici pentru a deslășura de aici atacul în largă câmpie a Ungariei urmărind țelul de a oferi din nou condiții favorabile pentru realizarea superiorității blindatelor rusești.

3. Un atac în direcție Nord-Vestică din spațiul Kovel cu învăluirea guvernământului general din regiunea mlaștinilor Pripelului întinște amenințarea spatei frontului central german mult avansat spre Est.

4. Un mare atac din spațiul Berzina în direcția Lituaniei sau pe frontul nordic prin Estonia și Letonia până la coasta Balticea datorită situației strategice speciale a acestui spațiu, oferă un anumit imbold Rușilor să creeze grele dezavantaje aripilor nordice germane în cazul unei ofensive.

Rămâne de văzut dacă inamicul va acționa simultan pentru realizarea planurilor sale de atac, fie prin construirea unui centru de gravitate principal, bineînțeles căutând să-și realizeze și celelalte țeluri în mod progresiv și prin deplasarea strategică a forțelor sale sau dacă se limitează numai la unele din obiectivele menționate. Conducerea germană a examinat toate alternativele marelui ofensive rusești, luând toate măsurile pentru a o contraataca.

În lățarea germană se consideră cu toată seriozitatea cuvenită însemnătatea militară a iminentei încercări finale a puterilor din Răsărit, totuși se exprimă absolută încredere asupra viitoare evoluții a evenimentelor.

Cari sunt generalisimii forțelor de invazie

Primul act al formei de război denumită invazie este în plină desfășurare. Centrul de unde iradiază planurile execuției este Londra. Pregătirile punctului culminant dramatic s'în maximum de încordare în reaga opinie publică mondială. Și întocmai ca la teatru, publicul își are favoritul său cărora să le acorde lauri glorioși. Cine sunt acum favoritul acestui teatru?

Eisenhower

Cu o statură mușchiuloasă, cu o mormi largi, ochii veșnic întunecoși, reci, o gură energică, sunt contururile fugitive a fizionomiei acestui om din Texas, pe care dacă cineva l-ar privi după exterior l-ar putea considera un fermier. Eisenhower este omul care a lucrat o viață întreagă cu cei mai ridicatul coeficienți de siguranță. Niciodată n'a cucerat o aventură la voia întâmplării. Toate rapoartele care

conțin date și cifre prezentate lui de șefii statului major le umple cu zelul pentru a-și asigura o multiplă superioritate și în felul acesta succesul unei acțiuni întreprinse. Noțiunile ca „convoi gigantic” „supra armata aeriană” și „zidul de vase de linte” provin din limbajul său specific.

Eisenhower, al cărui strămoși sunt de origine germană, trec drept specialist în tancuri în armata nord-americană de când și-a câștigat primele distincții militare în primul război mondial, ca ofițer tanchist în Franța. Numele său a devenit cunoscut pentru prima oară în cursul acestui război atunci când s'a anunțat în întreaga lume debarcarea forțelor anglo-americanice în Alger, șeful suprem al acestei operații fiind Eisenhower. De la 26 Iunie 1942 a fost comandantul suprem al forțelor americane din Mediterană.

Pentru a doua oară și-a stabilit cariera sa general pe Tamisa. De astădată va trebui să ducă până la capăt, bine sau rău, încercarea unei invazii care de pe atunci era însemnată numai pe hârtie. În orice caz, acest general în vârstă de 52 ani nu va avea puțin de lucru, de oarece nu ne aflăm la începutul războiului, când el conducea de la Washington prin radio-telegrafie mișcările diviziilor Chinei Chungking împotriva forțelor japoneze.

Sir A. W. Tedder

Despre maresalul aerului Sir Arthur W. Tedder, înlocuitorul lui Eisenhower, ziarele engleze spun că exteriorul său puțin important, fața lui copilărească, palidă și statura lui mică fac impresia mai degrabă a unui elev de școală, decât a unui ofițer cu alături răspundere. Cine cercetează curriculum vitae care rămâne stupefiat de regularitatea și cămăra mereu înlocuit din postul de comandă. Dacă se compară acest tablou ceea ce spun soldații despre el, rezultă următoarele: Este de o glacialitate nemăpomenită. El face tot posibilul ca să-și realizeze proiectele sale. Tedder este neînduplecat împotriva subordonaților săi, foarte puțin formalist, însă extrem de lăbi în comportarea sa față de ceilalți comandanți ai aliaților.

În anul 1942 a avut comanda supremă a forțelor aeriene de luptă britanice din Africa de Nord și și-a făcut în felul acesta un renume prin aceea că a înlocuit aprovizionarea deficitară a formațiilor de bombardiere prin formațiuni de vânătoare cu lungă rază de acțiune, transformate în acest scop. Critici răutăcioși susțin totuși că această idee genială n'a ieșit din capul său, ci este creația unui ofițer australian. Dimpotrivă, nimeni n'a contestat până acum celebrația lui

Tedder de a fi născocitorul așa zisului „covor de bombe”. După o asemenea ispravă, sunt de așteptat dela acest creier care lucrează cu febrilitate nou feluri de acțiune.

Astăzi, maresalul aerului este nu numai cel mai important și cel mai puternic om după Eisenhower, dar în același timp este comandantul suprem al tuturor acțiunilor aeriene care sunt în legătură cu invazia și de care depinde în cea mai mare măsură. Ceea ce a obținut până acum Tedder în domeniul invaziei este sintetizat succint în precizarea cunoscută îndeobște că Tedder este autorul realizării unui crescendo nemaiauzit a întrebuintării forțelor aviatice înainte și în timpul invaziei.”

În execuția atacului invaziei se acordă o însemnătate precumpănitoare în reînnoțirea în cel mai mare stil a forțelor de luptă aeriene. Considerațiile experților militari britanici, care se ocupă cu tehnica și tactica invaziei reliefează în chip pregnant acest lucru, accentuând asupra faptului că aliații consideră ca factor decisiv al succesului invaziei întrebuintarea într-o măsură fără precedent a masei aerului, mărind pentru obținerea unei superiorități absolute aeriene. Adversarul se gândește nu numai la punerea în acțiune a numeroase escadre de bombardiere grele care vor avea rolul să distrugă instalațiile și fortificațiile apărării germane, ci intenționează să dea aviației și o întrebuintare operativă, care trebuie să înădărească într-o măsură ridicată asupra evoluției bătăliei prin aruncarea în luptă de divizii întregi de parașutiști și trupe de debarcare pe calea aerului.

Comandamentul anglo-american, după cum se știe a întrebuintat chiar în primele zile ale războiului trupe de debarcare aeriană în primul rând în atacul asupra Siciliei. Prin urmare acest comandament dispune de experiențe suficiente în acest domeniu și extrem de dificil al conducerii războiului. Este îndeobște cunoscut faptul că parașutiștii și trupele de debarcare aeriană anglo-americană au fost înștruite prin exerciții de război de multă vreme și pregătite pentru viitoare misiuni. În afară de aceasta se știe că aliații dispun de apreciable forțe de acest gen. Prin intrarea în acțiune a unor puternice forțe de luptă aeriene de debarcare în Hinterlandul sistemului de apărare de pe coasta Atlanticului primordial se urmărește scopul de a se evita atacul frontal împotriva sectoarelor coastei puternic fortificate și amenajate și de a se realiza într-o anumită măsură învăluirea din spate a apărării germane.

2. Apoi prin ocuparea bazelor aviatice și centrele importante de trafic inamicul urmărește să intercepteze comunicațiile aprovizionării germane ce merg paralel pe frontul de pe coastă și în felul acesta să stânjenească și să paralizaze posibilitățile de mișcare a rezervelor de a ac germane.

3. Conducerea în mică întinște apoi prin constituirea unor anumite centre de gravitate în spatele frontului german cu ajutorul trupelor de debarcare aeriene să realizeze o cooperare de mare stil cu forțele care atac frontal

PARASUTISTII ȘI TANCURILE

acestea ar fi cele două mijloace prin care aliații vor căuta să frângă valul de rezistență al atlanticului

sistemul defensiv de pe coasta Atlanticului.

4. În sfârșit conducerea războiului inamic scontează de la consolidarea situației de către trupele de debarcare aeriană în cadrul spațiului defensiv german o ținuire în loc a forțelor germane, realizarea unei diversioni a acestor forțe de la centrele de gravitație ale bătăliei pentru ca în felul acesta încleșate în luptă cu trupele de debarcare aeriană să fie dispersate în ce privește întreprinderea lor și eficacitatea lor.

În planul apărării germane sunt puse pe tapet în r'o largă măsură toate dificultățile posibile ale bătăliei defensive pricinuite de acțiunile forțelor inamice de debarcare aeriană. Natural există în spațiul de apărare de pe coasta Atlanticului zone care oferă oarecare momentă înamicului în vederea declanșării de operațiuni efectuate de trupe de parașuțiști și de debarcare aeriană din aceste atracții, sunt condiționate de situația geografică a acestor zone sau de existența unor instalațiuni importante din punct de vedere militar, economic, tehnic și al traficului pentru a constitui spațiul principal de atac al invaziei. Asemenea zone primejduite în mod deosebit au fost asigurate în chip corespunzător, cari sunt proprii întreprinderii luptei cu cea mai mare rapiditate și violență împotriva trupelor inamice debarcate din aer. Din acest factor al siguranței fac parte trupele cu efective considerabile de parașuțiști și forțe aeriene de debarcare germane cari de o lungă bucată de vreme au fost instalați în poziții în Hinterlandul apărării germane de pe Atlantic, așteptând ordinul intrării în acțiune. Generalul aviator Student, comandantul suprem al trupelor de parașuțiști și al trupelor de debarcare aeriană și-a inspectat deunăzi împreună cu o suită de ofițeri superiori aceste formațiuni, constatând că aceste trupe de elită sunt în măsură să răspundă la aceiași înălțime ca și în Creta și Cassino acestei încercări, cea mai crâncenă din toate. La Berlin se exprimă convingerea că se poate avea cea mai deplină încredere, atât în conducerea cât și în aceste unități speciale germane, care vor reacționa împotriva atacului de invazie unde inamicul va căuta prin debarcări aeriene să evite zonele primejdioase aparate formidabil din sistemul defensiv al Atlanticului.

— Cum d-le hoț, pleci cu traiste goală?
— Față de femei, niciodată n'am putut rezista...

— Dl. Popescu nu mai locuiește aici?
— Nu, s'a dispersat...

— La ce te gândești dragă?
— La gazdă. cât l-o fi costat masa...

FEL DE FEL

Descoperirea unor schelete de 70.000

În renumita peșteră de stalactite de la Beyersdorf, Sîlzia, au fost descoperite resturi de schelete și urne de rozătoare de la 21 de vertebrale diferite. Conform afirmațiilor profesorului Pax de la Institutul zoologic din Breslau, oasele găsite sunt depozite de la începutul ultimei epoci glaciare. Oasele sunt probabil resturile de la masa unor oameni din vechea epocă de piatră. Din faptul că s'a găsit un craniu de urs despicat în același fel cum o fac numai popoarele care venerau ursul, s'a dedus că și la Beyersdorf există vechiul cult al ursului din epoca de piatră. Urmele găsite în peșteră datează de acum 50.000 - 70.000 ani.

O vacă muzicală

Un țaran din Protectorat posedă o vacă foarte bună de lapte, dar care nu voia să se lase mulsă. Hotărând cu inimă grea s'o vândă, a făcut însă într'o zi constatarea că animalul se lasă foarte liniștit muls când fiul țaranului cântă din muzicuță. Acum tânărul dă în fiecare dimineață un concert de muzicuță în timpul când vaca este mulsă, după care pleacă la școală.

Legătura dintre petele solare și iarnă

Savantul dr. Otto Myrbach-Rheinfeld, care s'a ocupat în amănunt cu problema relației dintre petele solare și iernile extrem de grele, a stabilit o regulă conform căreia după ani cu un număr de peste 21 de pete solare urmează ierni foarte grele numai dacă numărul mediu al petelor solare este în timpul iernii cu cel puțin 14 mai mic decât acela din vara precedentă. Observațiunile făcute în ultimii ani au dovedit justetea afirmației. În anii 1937 până în 1944 media anuală a petelor solare a fost totdeauna mai mare de 21, regula putându-se aplica în iernile următoare. Dintre iernile la care se împlinesc condițiile pentru o iarnă grea, două au fost într'adevăr foarte friguroase. Conform acestei reguli iarna 1943-44 trebuia să fie o iarnă blândă. Regula dovedește că există relații între numărul petelor solare și clima iernilor.

Costum de scafandru din sticlă Plexi

La Paris s'a prezentat zilele acestea un nou fel de costum de scafandru. Costumul constă aproape complet din produsul sintetic numit sticlă Plexi, care este un material elastic și transparent. Experiențele au dovedit că datorită acestui costum un scafandru poate cobori la adâncimi de 55 metri sub suprafața apei fără a fi periclitat.

Ciuperci sintetice

În fabricile de celuloză rămân mari cantități de leșie de sulf, a cărei folosire rațională constituie de mult o problemă a chimiei. Conform unui procedeu biosintetic găsit de dr. M. E. Peukert se cultivă de curând în leșia această de sulf miceliile de ciuperci în cantități mari. După uscare și spălare se obține un produs steril care conține până la 55% de proteină brută deci cea mai valoroasă substanță albuminoasă. Are o culoare cenușie-gălbui și exact gustul plăcut al ciupercilor.

Expoziția de artă germană la Lisabona

De curând s'a inaugurat la Palatul Artelor Frumoase din Lisabona o coprinzătoare „Expoziție a artei germane din secolul al 19-lea și 20”. Expoziția prezintă opere de Peter Cornelius, Kaspar David Friedrich, Moritz von Schwind, Moritz Richter, Adolf Menzel, Max Slevogt, etc. Numărul mare al vizitatorilor expoziției dovedește interesul deosebit de care se bucură

Origina petrolului

Chimistul Engler și geologul Hoefler dau o explicație deosebit de clară provenienței petrolului. Depozitele de petrol sunt imense cimitire de animale, ale corpurilor animalelor marine care au dispărut cu milioane de ani înainte. Un organism mort care stă în apă se descompune dacă oxigenul aerului poate pătrunde la el. Dacă însă este astfel acoperit de apă încât oxigenul nu poate pătrunde, sau dacă apa conține sare și substanțe sulfuroase, care permit numai unor anumiți agenți ai putrefacției să trăiască, atunci părțile organice care se descompun ușor, albumina, grăsimile și hidrocarburile, nu sunt distruse efectiv, ci numai forma lor, substanțele organice transformându-se în diferite hidrocarburi. Pământul a avut totdeauna materialul pentru a produce petrol în acest fel. Planctonul, imensitatea aceea de micro-organisme de la suprafața mării, cade continuu la fundul mării, precum și o ploaie de animale moarte, printre care pești foarte bogați în grăsimi. Cercetătorii mării au găsit la fund cimitire întregi de rechini și balene. S'a găsit deasemenea o suprafață mare, acoperită cu nenumărate broaște testoase bolnave și pe moarte, probabil victime ale unei epidemii. Acum 50 de ani malurile fluvizilor Ob și Irtis din Siberia erau pline de pești morți. Dar independent de catastrofe, se formează prin cantitatea anuală a animalelor moarte, în decursul epocilor, sute de metri de nămol provenind din putrefacția lor, cum există astăzi de pildă în Marea Neagră, rezervoarele petrolului de

CUTREERAND PRIN LUME

Este primejdios să îndrepti natura

A deseori este foarte primejdios să încerci a îndrepta natura, introducând anumite lucruri necunoscute în unele țări. Australia a făcut în acest sens mai multe experimente dureroase...

Un agricultor dorind să-și alcătuiască o colonie de iepuri, aduse din Europa câteva perechi din aceste roșcioare. Astăzi în Australia există milioane de iepuri care sunt un adevărat flagel pentru Continent.

Un alt sportiv a adus câteva vulpi care s-au înmulțit atât de repede, încât astăzi constituiesc o primejdie pentru vânatul țării și pentru... cotețe.

Și mai primejdioasă pare însă năvala cactusului.

Australia nu prezintă caractere igienice. Dar acum vreo treizeci de ani, un pământar din Noua Galie de Sud, vizitând Algeria se gândi că introducerea cactusului mediteranean ar putea aduce mari foloase țării sale, valorificând terenurile deșerte.

Numai rămâne de rezolvat decât o singură problemă: planta africană se va acclimatiza în noua ei patrie?

Din păcate s'a acclimatizat atât de bine încât s'a înmulțit cu o rapiditate de necrezut.

Azi ea ocupă o suprafață de opt milioane de acri (un acru echivalează cu 4016 metri pătrați) și se întinde cu încă un milion de acri pe un număr de numeroase rânduri forța publică a intervenit pentru stărpirea năpastei, iar Ministerul de Agricultură a luat măsuri speciale împotriva cactusilor.

Două insecte aduse din Mexic atacă, în deosebi, pulpa plantei: coșenița și larva unui fluture. Dar nici ele nu au fost de prea mare folos.

Nicinnul din milioanele întrebunțate pentru distrugerea cactusului nu a dat rezultate prea fericite: nici sfărâmarea lor cu tractorul nici înțeparea lor și nici stropirea lor cu substanțe acide.

Și astfel pământurile cultivabile ale Australiei sunt năpădite de ucigătorii cactusii.

Pentru a reînprospăta panglicile dela mașina de scris

Materiile prime sunt din ce în ce mai rare, iar cele manufacturate, din ce în ce mai scumpe. Așa fiind, ar trebui să ne deprimăm a folosi cât mai mult cu putință orice lucru.

Există totuși un obiect pe care obișnuim să-l aruncăm chiar atunci când mai poate fi întrebunțat încă: panglica dela mașina de scris.

Schimbăm panglica atunci când începe să-și piardă culoarea. Cei mai economi o mai păstrează câtva timp, dar bat mai tare pentru a obține un scris clar. Astfel panglica se găurește și se rupe. Pe de altă parte însă lucrul acesta e dăunător mașinii; literele slăbes iar carul de cauciuc se găurește.

Dacă am cerceta mai cu atenție panglica am observa aproape totdeauna, că cerneala de pe ea s'a uscat.

Un inginer german a inventat un aparat care reînprospătează panglica și care îi dublează sau triplează durata. Aparatul are două osii pe care se fixează bobinele cu panglică. În vârtind manivela din dreapta osiei, panglica trece printr'un lichid reînprospător, pus într'un recipient așezat între cele două osii. Se lasă să se usuce în timpul nopții, iar dimineața sim o panglică aproape nouă.

Panglica se poate reînprospăta astfel de două-trei ori.

Cât timp poate trăi omul Bătrâni iluștri fără apă

Profesorul Doctor Frederick A. Coller a făcut cercetări amănunțite pentru a vedea cât timp poate trăi un om fără apă.

Lipsa de apă duce la pierderea a 6 la sută din greutatea corpului. Pește această cifră apar semnele bolii.

Un om de șaptezeci de kilograme poate pierde 4 kilograme fără ca organismul său să fie turburat cu ceva. Această pierdere a greutății rezultă în urma unei privațiuni de apă de 2-3 zile. Dacă depășim acest termen, limba se îngroașă, pielea se usucă, ochii se infundă în orbite. Începe așa zisa „sete ucigătoare”.

Apa se evaporă prin piele și prin limbă. Deaceia un om trebuie să bea cel puțin 2000 de centimetri cubi de apă pe zi.

Doctorul Coller vrea prin această metodă să stabilească câtă apă trebuie dat unui bolnav după operație.

O afacere care nu rențează

In Grecia, proprietarul unei societăți de transporturi a luat o hotărâre care nouă ni s'ar părea tare curioasă.

El susține, cu oarecare dreptate, că pasagerii grași ocupă mai mult loc decât cei slabi. De aceea a instalat cântare la intrarea în autobuze. Călătorii plătesc conform greutății lor.

„Foarte drept”, vor spune unii. „Da, dar o afacere proastă vor răspunde alții”.

Grecia este o țară în care se mănâncă foarte puțin. Cântarele vor fi astfel de prisos. În curând nu va mai dăinui decât amintirea oamenilor grași. Și amintirea... nu se plătește.

Bătrâni iluștri

Gloria nu așteaptă numărul anilor. Totuși ei nu o împiedică nicicum. Iată câteva exemple doveditoare:

Verdi a compus „Falstaff”, la optzeci de ani. Galileu a inventat telescopul la șaptezeci și trei de ani. Picturile lui Michel-Angelo erau tot atât de reușite și la optzeci și doi de ani. Clemenceau a atins culmea puterii la șaptezeci și trei de ani, iar Mareșalul Pétain își asumă răspunderea conducerii destinului Franței la optzeci și opt de ani.

Un arbore cu... monete de aur

Plimbându-se prin pădure, un țăran croat zări un pom cu fructe aurite, formă tare ciudată.

Se apropie. Și atunci, uimit, observă că de crăcile copacului atârnau monete de aur.

Țăranul crezu într'o minune și se duse să povestească păntaia lui primarului, care lămurii numai decât misterul.

Vara trecută locuitorii satului trebură să-și părăsească vetrele lor, din pricina unei bande primejdioase.

Printre fugare se afla și tânăra Rabița, care duse cu ea singura ei averie, moștenită dela bunică-sa: un șirag alcătuit din treizeci și cinci de monete, ce purtau efigia sultanului Turciei, odinioară stăpân al țării.

După ce bandele fugiră, oamenii se întorseseră la casele lor. Rabița observă atunci dispariția șiragii. Cu toate rugămintele fetei, nimeni nu vru să se întoarcă în pădure. Dar oare dacă ar fi căutat șiragul, l-ar fi găsit?

Numai din întâmplare țăranul a dat peste el.

Un testament ciudat

Alma Jensen, originară dintr'un sat din Jutlanda, rămasese orfană de vremea când era încă copil. Lipsită de orice sprijin fu nevoită să intre ca slujnică la o fermieră bogată. Soarta ei părea pecetluită: va rămâne servitoare toată viața. De curând însă o întâmplare ciudată o îmbogăți.

Acum câteva săptămâni stăpâna muri în urma unui accident. Alma fu vestită că este moștenitoarea unei oarecare sume de bani. Se duse deci și ea la notar în ziua în care avea să fie deschis testamentul decedatei.

După citirea actului, omul legii întrebă nepăsător cine vroia să se îngrijească de pisica fermierei, la care aceasta ținușe foarte mult.

Dar nici una dintre rudele moartei nu vroia să se ocupe de animal. Numai Alma se arătă dispusă să îngrijească de motan.

Spre uimirea tuturor, notarul îi aduse atunci la cunoștință că era legatară universală a testatoarei. Fermiera lăsase toată averea persoanei care se obliga să vadă de pisică.

Alma Jensen deveni astfel una din cele mai bogate proprietare din întreaga regiune.

De prisos să mai spunem că ea formează subiectul de discuție preferat.

Omul... va fi un uriaș nemuritor

Dacă oamenii ar trăi sub o carapace de plumb”, afirmă fiziologul suedez Hansen „atunci ar fi nemuritori”.

Razele cosmice, susține Sifund Hansen, distrug celulele omonești. Femele, până la douăzeci și doi de ani și bărbați, până la douăzeci și șase, au țesuturi destul de vițioase care se pot reface ușor. Dar după această vârstă efectul razelor cosmice nu mai poate fi oprit.

Pentru a ne apăra împotriva razelor cosmice S. Hansen propune ca oamenii să trăiască sub un acoperiș de plumb de cel puțin șase metri grosime. Atunci omul ar deveni nemuritor. Dar ar deveni în același timp și un uriaș.

În timpul creșterii, celulele ne mai fiind distruse s'ar dezvolta foarte mult. Astfel omul ar avea o înălțime de douăzeci și cinci — treizeci de metri.

S'a fotografiat zborul muștelor

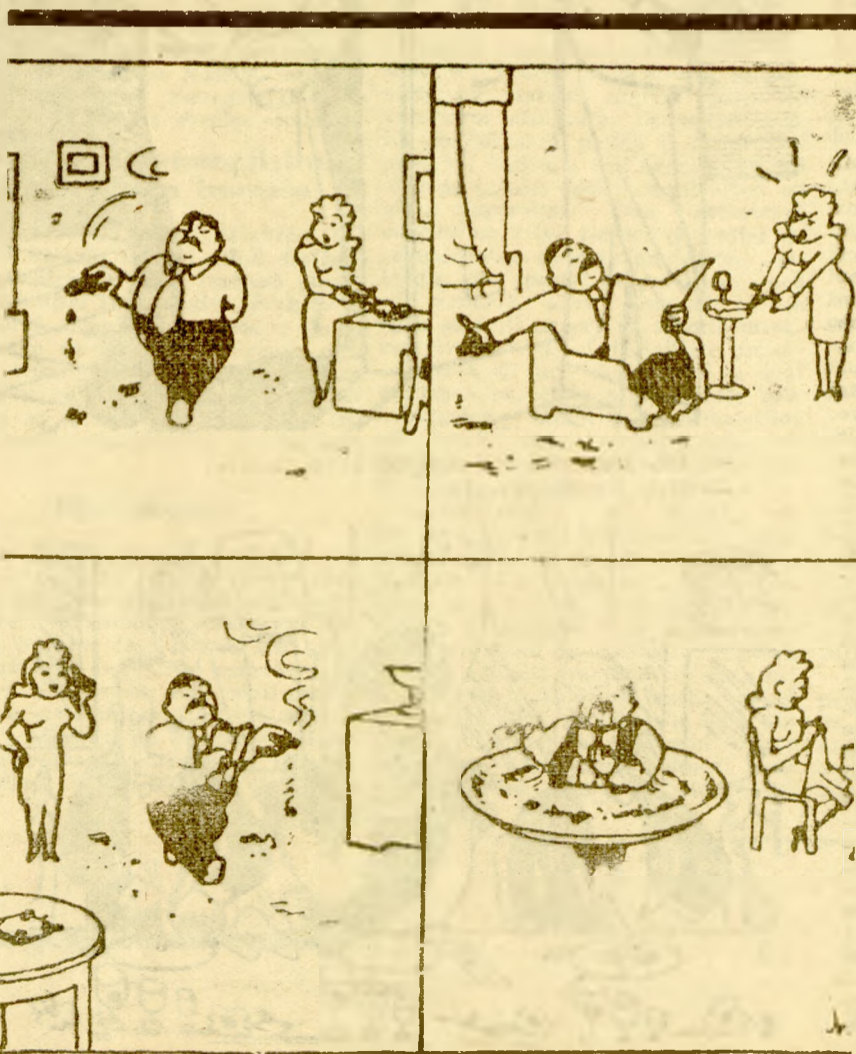
Profesorul american E. H. Edgerton a reușit să fotografieze cu un aparat ultra-rapid fenomene greu de observat la viteza normală. În special a reușit să fotografieze zborul muștelor.

Totdeauna musca face un „salt” înapoi de vreo doi centimetri și jumătate, descriind astfel un unghi de șaiszeci de grade. Apoi când vroia să coboare spre suprafața pe care o părăsise începea să bată din aripi. Mișcarea următoare o făcea să înainteze.

Mișcările acestea sunt comandate de anatomia muștei. Picioarele ei sunt astfel construite, încât amortizează șocul aterizării printr'o mișcare înainte. Mușchii și articulațiile picioarelor nu o pot ridica decât înapoi mișcare inversă aterizării.

Cei care vor să prindă muște să-și amintească că aceasta înainte de a se mișca înainte face un salt înapoi. Dacă fixezi un punct, depărtați numai cu un centimetru și un sfert de locul unde e așezată musca ai cele mai mari șanse să o prizi.

Ce ușoară ar fi sarcina tunarilor anti-aerieni dacă ar putea fixa tot cu atâta precizie reacția avioanelor?

Poveste fără cuvinte

OPERATIILE MILITARE

DIN PACIFIC

năspriva operațiilor din sudul
cificului și viguroasa rezistență a
fortelor japoneze la înaintarea ame-
ricanilor, aduce pe primul plan al ac-
tualității personalitatea celui mai mare
strateg nipon, Mareșalul Terauchi, co-
mandantul armatelor din Sud.

După ce în prima fază a conflictu-
lui a reparat strălucite victorii, în-
semnate prin căderea Filipinelor, a
Indiilor olandeze și a bazei Singa-
pur, astăzi, Mareșalul a fost în-
sărcinat, cu o misiune, poate și mai
greă încă: să apere cuceririle făcute,
împotriva ofensivei inamicului.

Hisaichi Terauchi are o statură mij-
locie este foarte slab și complet chel.
Se trage dintr-o veche familie de Sa-
murai, pentru care virtutea militară
era o tradiție. Tatăl său, contele Te-
rauch fusese unul din cei mai strălu-
citi ofițeri ai Împăratului Mușu Hitō.
Ministru de Război în 1904, pe timpul
războiului ruso-japonez, contele Te-
rauchi fu numit, puțin după închee-
rea păcii, Mareșal.

Născut în 1879 — astăzi este în
vârstă de 65 de ani — Hisaichi Terau-
ch rămase orfan de mamă, de pe vre-
mea când era copil încă. Tatăl său îl
dădu în grija unei mătuși bătrâne și ea
foarte supusă asprelor principii ale ca-
stei sale. Micul Hisaichi fu supus unei
discipline foarte severe, împotriva că-
reia firea sa independentă — semnele
mărei lui personalități — nu întârzie
să se răzvrătească.

Mătușa care îl creștea obișnuia ade-
sea să se exprime prin maxime: „În
grădina unui Samurai, spunea ea, nu
este loc pentru flori, ci numai pentru
fructe”. Prin această voia să spună că
educația lui Hisaichi trebuia să urmă-
rească rezultate precise și concrete și
să nu lase deloc răgaz lucrurilor plă-
cute.

Ca o reacțiune normală împotriva u-
nor principii atât de aspre, tânărul
Hisaichi se orientă spre artă și literă,
în care găsea un refugiu contra prin-
cipiilor care îi se impuneau. Și, împo-
triva tuturor așteptărilor, descendența
samuraiilor arăta mai multă dragoste
pentru pawa poetului și creionul dese-
natorului, decât pentru sabia străbuni-
lor. În curând avea să devină un fin
literat și un talentat poet arătând cel
mai mare dispreț pentru cariera ar-
melor.

În casa generalului Terauchi se is-
cară atunci multe certuri violente. Ta-
tăl, reînforcându-se acasă își găsea
fiul confundat în lucruri, care, după el,
nu numai că nu aveau nici o valoare,
dar duceau la molesirea sufletului.

Generalul distrugea atunci paletete
și creioanele tânărului Hisaichi, ame-
nținându-l cu pedepsele cele mai se-
vere.

Dar tot astfel procedase și regele-
soldat Friederich Wilhelm al Prusiei
împotriva fiului său pe care îl socotea
prea ușuratic. Și totuși când urmașul
lui se urcă pe tron, avea să umbrească
cu mult gloria militară a tatălui său.
Istoria se regeță și de astă dată: Hi-
saichi a întrecut strălucirea militară a
contelui Terauchi...

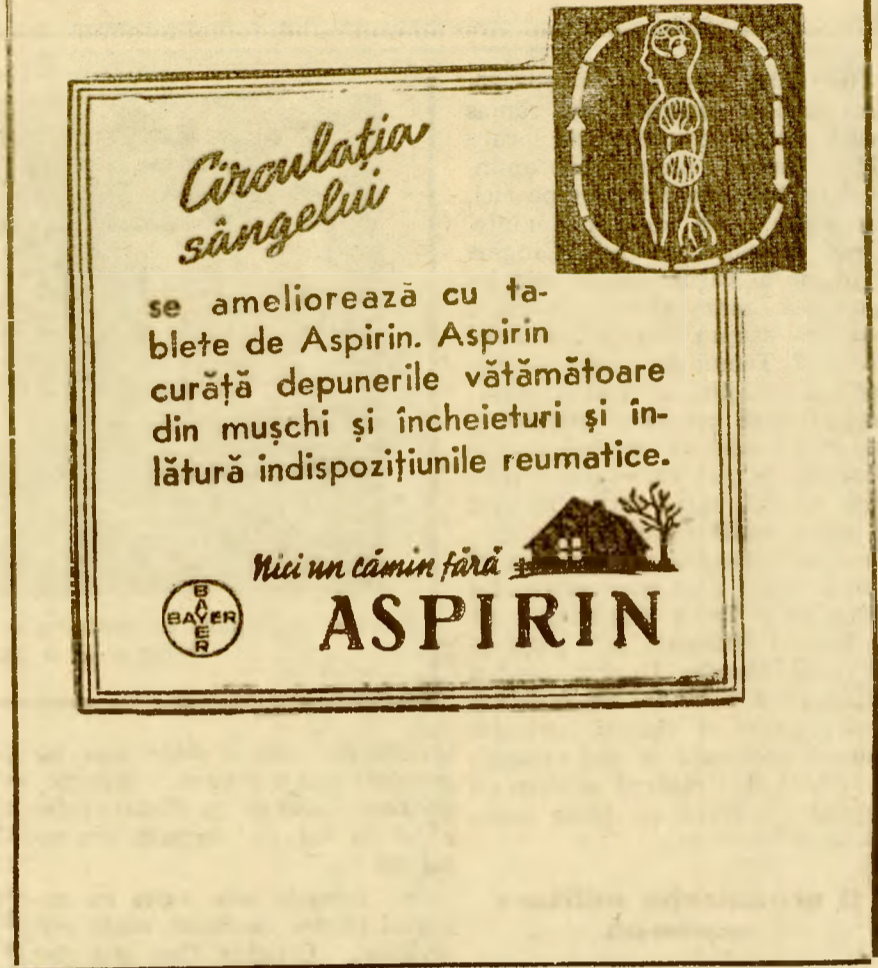
Firea lui avea să se schimbe pe la
optsprezece ani, vârsta la care deobi-
ceiul se petrec marile schimbări și la
care se stărnesc gusturile și însuși-
rile viitorului bărbat.

Glasul sângelui se făcu auzit. Trans-
formarea tânărului Hisaichi fu atât de
completă, încât îndrăzni chiar să se ia
la ceartă cu un profesor, care prea-
mărea prea mult gloria unui poet de-
căzut. Hisaichi aruncă cărțile cât colo,
strigând: „Vorbe goale! Patria are ne-
voie de oameni puternici!”.

Câteva luni mai târziu, viitorul Ma-
resal se înscrie la Școala de cadeti din
Tokio. Să nu uităm a spune însă că
mai târziu avea să îndrăgească din nou
arta pieturii și că astăzi chiar, în mo-
mentele de libertate mănuște cu mult
talent pensula.

Ofițer la vârsta de douăzeci și unu
de ani, fu înaintat la gradul de locote-
nent în anul 1900, pe timpul războiului
este trimis la Viena și la Stettin, pen-
tru a-și completa învățătura militară.
Avansat la gradul de căpitan, după ce
făcu un stagiu în armata austriacă,
apoi în cea germană, Hisaichi se în-
toarse în Japonia, unde fu afectat Sta-
tului Major General. În curând avea
să fie numit profesor la Școala de Răz-
boi unde prelegerile lui despre ulti-
mele progrese militare ale armatelor
din Europa, aveau să fie foarte ascu-
tate. Avansat colonel, fu numit co-
mandant al regimentului al treilea de
infanterie a Gărzii. Șef de Stat Major
al Diviziei de Gardă în 1919, este înain-
tat la gradul de general în 1924.

Este sigur că dela această dată, ma-
rele comandamente prevedea în perso-
na generalului Terauchi, unul din cei

*Circulația
sângelui*

se ameliorează cu ta-
blete de Aspirin. Aspirin
curăță depunerile vătămătoare
din mușchi și încheieturi și în-
lătură indispozițiunile reumatice.

Nici un cămin fără

 ASPIRIN

mai mari șefi militari ai armatei japo-
neze.

Se știe marele rol politic pe care a-
ceștia îl joacă în Japonia, unde Statul
Major și Amiralitatea exercită asupra
guvernului un drept de control, având
și sarcina de a apăra puterea militară
împotriva pedicilor regimului parla-
mentar.

Peste puțin timp gloria Contelui
Terauchi avea să fie la ordinea zilei.
El se declară vrăjmașul acelor colegi
sprijiniți pe anumiți deputați sau care,
pentru a avansa, fac apel la cunoștin-
țele lor. Din pricina lui câțiva ani mai
târziu, 3500 de ofițeri, numiți prin fa-
voruri, fură puși în disponibilitate.

General de divizie în 1932, Hisaichi
Terauchi este numit comandant Șef al
armatei din Formosa. Puțin mai târziu
este numit Inspector General al Școli-
lor militare. Membru al Consiliului
superior de război în 1935, va fi în a-
nul următor ministru de război al
cabinetului Hirota și va rămâne în a-
cest post până în Februarie 1937. Câ-
teva luni mai târziu izbucnește războiul
cu China.

Generalul Terauchi este numit Co-
mandant Șef al corpului expediționar,
care pleacă din Mandchoukuo (trece
„zidul chinezesc”, cucereste Peking și
Nanking, silindu-l pe Tohang-Kai-
Sek să se retragă în Sud.

În vara anului 1939, ca o răsplată a
victoriilor cucerite și ca un concediu pe

bine meritat, Generalul Terauchi fu
însărcinat să conducă în Germania,
delegația japoneză invitată să ia parte
la congresul național-socialist din Nu-
remberg.

Declarația războiului îi surprinde pe
vizitatorul nipon în Europa. Profitară
pentru a asista pe loc la dramatica
luptă germano-polonă, Admirator al
metodelor germane de luptă, generalul
Terauchi se întoarse în Japonia, unde
în mare taină, va hotări planurile de
atac împotriva pozițiilor anglo-saxone
din Pacific. Ele vor fi inspirate de
exemplul operațiilor combinate, pe
care le văzuse la armata germană.

Sfârșitul anului 1941, Japonia intră
în război împotriva democrațiilor Te-
rauchi, ajutat de admirabili tehnicieni,
Generalul Yamashita și Amiralul Ya-
mamoto, declanșează atacul împotriva
insulelor inamice. Începe seria marilor
succese. La 15 Aprilie 1942, Hisaichi Te-
rauchi este numit Comandantul su-
prem al Armatelor din Sud, iar un an
mai târziu, Împăratul consfințește me-
ritele lui înălțându-l la rangul de Ma-
resal.

„Și astfel s'a dovedit încă odată fide-
litatea părerii Contelui Terauchi. Căci
fiul său a știut să păsească cu mândrie
victoriilor cucerite și ca un concediu pe

UN SECTOR

IN VEȘNICĂ AGITAȚIE

ANUSOL. Îți amintea un medic
Cănușile și durințele dispăi me-
dici și ai scăpat de suferință
contra hemoroizilor ajută

ANUSOL

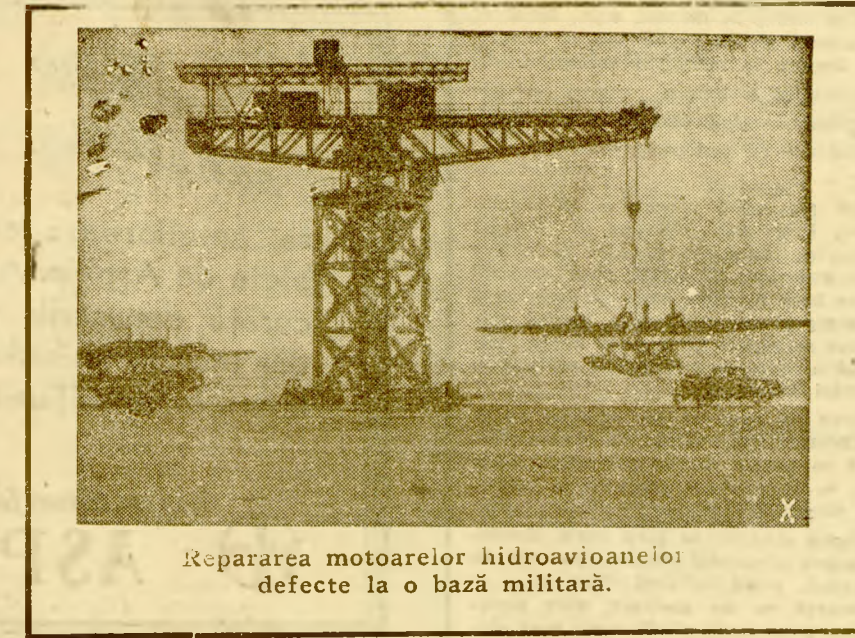
GINGHIS — HAN

CEL MAI MARE CUCERITOR ASIATIC

În multe părți din Europa răsăriteană și centrală au rămas până astăzi denumiri de localități, râuri și munți care amintesc de trecerea tătarilor pe aici, cu multe sute de ani înainte. Cine a fost teribilul Gînghis Han, de al cărui nume este legată cea mai mare revărsare barbară asupra Europei în Evul Mediu? Temușîn, cum se numea la început, a fost urmașul unei familii sărace și prigonite: singura lui avere era un cal, animalul de care nu se putea lipsi nici cel mai sărac tatar. Treptat a ajuns unificatorul semințiilor mongole nomade ale stepelor și stăpînitorul unei mari părți din Asia, de la Taiga Siberiană până la munții Himalaia și până la Oceanul Pacific. Unelte pentru înfăptuirea setei lui de cucerire și-a creat-o el însuși printr-o muncă neobosită și sistematică: o armată de călăreți extrem de rapidă, obișnuită cu toate greutățile și lipsurile.

O organizație militară modernă

Armata ceeată de Gînghis Han avea multe trăsături moderne. Fiecare om între 15—70 ani era în serviciul armatei, și cine nu putea merge la luptă, făcea muncă pentru armată: paza hergheliilor, fabricarea armelor, imblănzirea și dresarea cailor. Gînghis Han a introdus și femeea în această organizație. I-a dat drepturi și libertăți necunoscute în alte țări asiatice. În absența bărbatului ea administra avutul, vindea sau făcea schimb. Prinții, căpeteniile și comandanții mai mărunți, aveau sub mîna lor în războiu, trupe de 10.000, 1000 sau 100 de oameni. Semințiile vecine se uneau în războiu făcând divizii. Fiecare comandant își pregătea ostașii încă în timp de pace, fiind răspunzători pentru buna stare a cailor și armamentului. Orice călăreț avea 3-4 cai de rezervă și arme pentru lupta în apropiere sau depărtare: un arc, două tolbe cu săgeți felurite, dintre care unele cu vârful otrăvit, sulită și lance cu cârlig pentru a smulge pe

Repararea motoarelor hidroavioanelor defecte la o bază militară.

inamic din șea, o sabie ușor încovoiată sau o secure, o frînghie pe care o arunca cu dibăcie prinzând în laț pe dușman sau calul lui

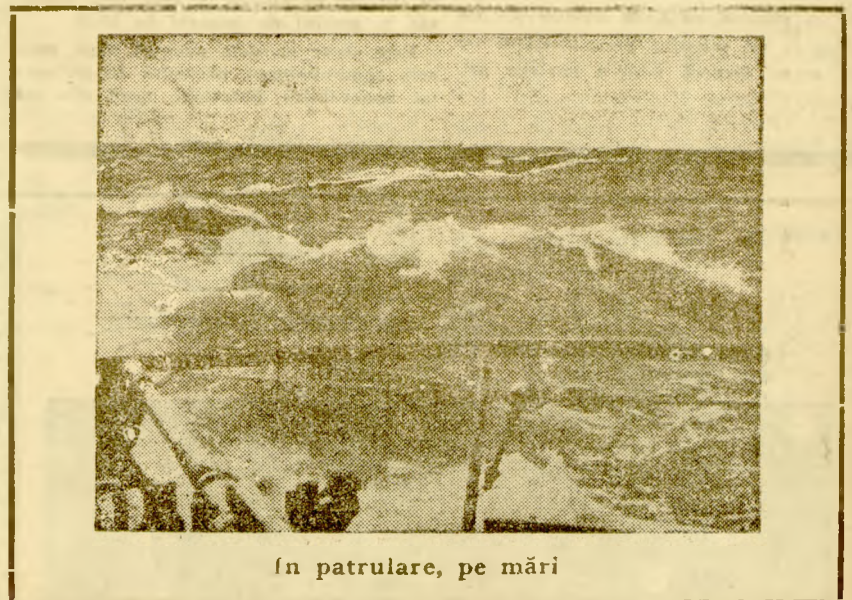
În primele sale lupte cu imperiul chinez de Nord, mult mai civilizată, Gînghis Han și-a dat seama că poate pârjoli cu călăreții lui țara dar nu o poate păstra atîta vreme cît orașele fortificate îi rezistau cu succes. De aceea a procedat neîntârziat la crearea unei artilerii și trupe de pionieri, după exemplul luat de la tehnicienii militari chinezi. În campaniile de mai târziu armata lui de călăreți fu însoțită de un uriaș corp de artilerie. Căminele și yakii transportau mașini de aruncat și de lovit, tunuri aruncătoare de foc menite să incindieze turnurile, praștii imense pentru a arunca apărătorilor fortărețelor grindină de pietre și fier. Trupele de pionieri se pricepeau perfect în utilizarea sacilor de nisip, a scuturilor uriașe în dosul cărora se apropiau de fortăreață. Mongolii cunoșteau și folosirea fumului pentru a ascunde trupele de atac. Specialiști necombatanți urmau armata pentru a construi poduri, a face diguri, a schimba cursul râurilor. Un Mare Stat Major, numit iurtdji, îngrijea de instrucția comandan-

ților și de executarea planurilor de operațiuni, făcând totodată o dibace propagandă de războiu. Comandanții mongoli au putut soluționa fără osteneală greua sarcină de a face ca armatele lor să opereze simultan pe un sector uriaș care se întindea din Polonia până în Balcani și de la Nipru până la Adriatică, putând totuși să le aibă concentrate în bătăliile hotărîtoare. O performanță de care n'a fost capabil nici unul dintre comandanții europeni de pe vremea aceea. Este uimitoare capacitatea de realizare a calului și călărețului tatar în înaintare: ei acopereau zilnic 120 km. La înaintare mergeau în frunte cercetașii, împărștiați în evantai, după ei a-

vantgărzile, destul de puternice pentru a lua singure lupta asupra lor. Venea pe urmă grosul trupelor, cu corturi, femei, copii, vite și căruțe. O ariergardă asigura încontinuu spatele. Frontul și flancurile liniei de luptă erau asigurate de „călăreți grei” cari purtau plăci de fier legate curele, pentru apărarea lor și a cailor. La adăpostul acestora călăreții ușori, necuirasați, puteau pătrunde fulgerător în flancul sau inima frontului inamic.

După Gînghis Han, care a murit în 1227, fiul și urmașul său Ughedai a continuat politica de cucerire. În anul 1236 s'a strâns între Munții Urali și Lacul Ural o puternică armată mongolă sub comanda lui Batu, nepotul lui Gînghis-Han, în vederea cuceririi Apusului. Semănând pretutindeni groaza și dezastrul, hoardele mongole pătrunseseră în Ungaria, Galizia, Polonia și Silezia. Apoi deodată, fără a fi fost bătut, Batu se opri. Căpitanii lui devastaseră între timp alte regiuni, în sud ajunseseră până la Viena.

O spaimă de moarte cuprinse Europa. Pretutindeni se făceau rugăciuni în biserici, pentru salvarea omenirii din fața prăpădului. Desunirea conducătorilor de popoare europeni ar fi dus la prăbușirea continentului, dacă Batu nu s'ar fi întors pe neașteptate înapoi, pentru a prelua tronul după moartea lui Ughedai. Vestea îi fusese adusă din Mongolia de un curier care străbătuse 10.000 de kilometri.

În patrulare, pe mări

UNIFICATORUL

SEMINȚIILOR MONGOLE NOMADE

==== Cum a fost organizată prima armată modernă. ====

==== Primul Stat Major al Stepei — „Călăreții grei”. ====